

La revolta que ho qüestiona tot

written by Asmaa Aouattah | 26 de juny de 2017

Un qüestionament de l'ús de la religió en la política oficial, ha estat àmpliament aprofitat pel govern marroquí per engegar una campanya de repressió sense precedent al Rif. Després de vuit mesos de revolta pacífica del poble i d'un va-i-ve del govern entre la negació a dialogar i mostres tímides d'obertura, finalment, els anys del plom han fet plena irrupció des del seu amagatall. Ni l'allau de solidaritat europea i marroquina, ni la presència de mitjans de comunicació i observadors internacionals *in situ*, ni crides i intents d'intervenció per posar fi a les detencions i represàlies, han fet desistir el govern de la seva política descaradament repressiva, envers protestes i demandes legítimes del poble.

El Rif està trist, molt trist, s'han endut a més de dues-centes persones a les presons des de la vigília del ramadà fins avui. A Nasser l'ànima, Nabil el rossinyol, El Mejjauï el savi, Jelloul l'heroi, La Salima (Silya) la papallona, El Asrihi els ulls de les protestes junt amb altres periodistes, Chakir, Karim, i d'altres i d'altres que han desenvolupat, cadascú des del seu saber fer, un paper cabdal en la revolta. Mentre uns esperen ser jutjats, un d'ells ja està condemnat a divuit mesos de presó i d'altres han entrat en vaga de fam. Tothom està amb l'ai al cor de por que tot vagi en orris. Perdó, hauria d'haver dit tothom dels que ho seguim des de lluny. Els i les que hi són porten la revolta endins i aquesta ha esdevingut l'aire que respiren. No paren de sortir des que van començar les detencions del divendres negre. Després de trencar el dejú del Ramadà i passada l'oració de l'aixà, en lloc d'anar a fer un passeig com era el costum cada ramadà, homes i dones, joves i infants desfilen i s'enfilen (perseguits per la policia) camí al lloc decidit. Abans era la

plaça de la font *Sidi Abid* (anomenada ara popularment plaça *Naser Zefzafi*), el cordó militar que assetja el barri i les càrregues policials diàries han fet que els activistes canviïn cada dia de barri com si es tractés d'una guerra. Diversos canals internacionals en van transmetre manifestacions massives amb un nou lema afegit als de sempre: alliberar els detinguts.

Es viuen moments durs al Rif, en un mes sagrat en el qual la pau és l'esperit regnant. Detencions diàries, càrregues violentes contra els i les manifestants, escorcolls de cases en altes hores de la nit, destrucció de portes i finestres, intimidació de les persones amb armes a mà, ús de gasos lacrimògens en carrers habitats, crits i persecucions, cordons militars a tot arreu... Això i altres mesures no disminueixen l'entusiasme de la població, enfadada, trista i frustrada davant de la negativa del govern.

I és que la revolta del Rif és molt més que una revolta reivindicativa. És una revolta també de petits gestos que canvien el comportament. Una revolta que revifa valors com la *tawiza*, solidaritat amaziga ancestral (en la vaga dels dies anteriors, oferir menjar a qui no en tenia va formar part de la revolta), l'amor a l'entorn (després de cada protesta infants i joves recullen la brossa), l'empatia amb els soldats que els agredeixen (els ofereixen menjar perquè consideren que són del poble i que si poguessin, estarien trencant el dejú amb les seves famílies), la igualtat de gènere (dones i homes protesten i parlen i atenen els mitjans de manera magnífica), la protecció de béns immobles, la vigilància col·lectiva, el rigor en la transmissió dels fets mitjançant un exercit d'administradors de pàgines de Facebook ([Rif Land](#), [Rif Sat](#), [AraghiTv](#)), Twitter ([@CRifenyés](#)), Youtube ([Rifision](#)).

El primer líder ara està darrere les reixes, però ell ja no és una persona sinó una idea. El Rif està zefzafitzat i el Marroc està pel camí de ser-ho. El seu esperit ha impregnat ja tot rifeny i rifenya per sempre més. El zefzafisme és parlar clar

i la llengua que vulguis, és dir que el poble vol dignitat i alçar el puny al cel per clamar-ho, és dir que aquí seguirem fins a aconseguir el que volem, és nomenar al fraudulent lladre. El zefzafisme és una barreja de coratge, tossudesa i determinació amb una dosi il·limitada d'amor a la terra i d'orgull per pertànyer-hi.

És ser musulmà creient sense ser islamista, un militant per la justícia social sense ser portador de cap ideologia política, un home modern sense renunciar a les tradicions que fan del poble un poble, integra en el seu discurs i gestos l'amaziguitat i l'especificitat del Rif, i més i més manifestacions d'allò que és ell i que ha fet que tothom s'identifiqués i s'integrés en la revolta que ha liderat junt amb el millor jovent del Rif.